

Arrest

nr. 130 505 van 30 september 2014
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Indiase nationaliteit te zijn, op 22 september 2014 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 4 september 2014.

Gelet op de artikelen 39/77 en 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 25 september 2014 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 29 september 2014.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken K. DECLERCK.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat V. HERMANS en van attaché K. GOOSSENS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker kwam volgens zijn verklaringen op 4 augustus 2014 het Rijk binnen via de luchthaven van Zaventem en diende op dezelfde dag een asielaanvraag in. Op 5 september 2014 werd een beslissing tot weigering van de hoedanigheid van vluchteling en tot weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen in de zin van artikel 48/3 en artikel 48/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet). Het onderhavige beroep is gericht tegen deze beslissing.

1.2. De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bezit u de Indische nationaliteit en bent u afkomstig uit de deelstaat Punjab. Sinds 2010 was uw vader lid van Akali Dal. Uw vader liet niemand drugs gebruiken in uw regio. Daarom

was Sarabjit Singh Mann, lid van de Badal fractie van Akali Dal, jaloers op uw vader. Begin december 2013 werden uw ouders door zijn mannen vermoord. U ging twee keer naar de politie om klacht in te dienen. De klacht werd genoteerd maar er werd geen gevolg aan gegeven. Sarabjit Singh Mann kwam te weten dat u klacht tegen hem had ingediend en u werd tot twee maal toe aangevallen bij uw thuis. U vreesde voor uw leven en besloot het land te verlaten. Begin augustus 2014 reisde u van India naar België met een rechtstreekse vlucht. U reisde samen met een andere jongen. De vader van die jongen had voor u documenten geregeld. Tijdens de reis hield hij de documenten bij en toonde ze bij controle. U weet niet om welke documenten het ging. Op 4 augustus 2014 diende u een asielaanvraag in bij de Belgische autoriteiten. U legde geen documenten neer ter staving van uw asielaanvraag.

B. Motivering

Er dient door het Commissariaat- generaal (CGVS) te worden vastgesteld dat u er niet in bent geslaagd om uw vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, geloofwaardig te maken, en dit omwille van volgende redenen.

Ten eerste dient te worden opgemerkt dat u frauduleuze verklaringen aflegde wat betreft uw leeftijd. U verklaarde te zijn geboren op 10 mei 1997, hetgeen wilt zeggen dat u momenteel 17 jaar zou zijn. Het CGVS verwijst naar de beslissing die u werd betekend door de Dienst Voogdij op datum van 11 augustus 2014 in verband met de medische test tot vaststelling van uw leeftijd, overeenkomstig de artikelen 3§2, 2° ; 6§2, 1° ; 7 en 8§1 van Titel XIII, hoofdstuk 6 «Voogdij over niet-begeleide minderjarige vreemdelingen» van de Wet van 24 december 2002, zoals gewijzigd door de Programmawet van 22 december 2003 en door de Programmawet van 27 december 2004. Die beslissing toont aan dat u ouder dan 18 jaar bent, waarbij 28 jaar , met een standaarddeviatie van een tweetal jaar, een goede schatting is. Aldus blijkt dat u ouder bent dan u zich voordoet aan de Belgische autoriteiten. U trachtte aldus de Belgische autoriteiten te misleiden. U hield tijdens uw gehoor vol geboren te zijn in 1997; zonder dat u een verklaring kon geven voor de bevindingen van de medische test. Tevens dient opgemerkt dat u geen enkel identiteitsdocument wist neer te leggen dewelke uw bewering geboren te zijn in 1997 zou kunnen ondersteunen.

Verder dient te worden opgemerkt dat er enkele fundamentele tegenstrijdigheden zijn tussen uw verklaringen voor de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) en uw verklaringen voor het CGVS. Voor de DVZ verklaarde u dat u vreesde vermoord te worden door Parkash Singh Badal (zie CGVS vragenlijst punt 3.5). Tijdens het gehoor voor het CGVS verklaarde u dan weer dat uw ouders vermoord zijn door Sarabjit Singh Mann en dat u hem vreest omdat u twee maal klacht tegen hem hebt ingediend. Ze zouden u daarom ook al twee maal hebben aangevallen (zie gehoorverslag CGVS pp. 3, 6, 7). Toen u met deze tegenstrijdige verklaringen werd geconfronteerd stelde u louter dat u tijdens het vorige interview niet hebt gezegd dat u zou vermoord worden door Parkash Singh Badal. De vaststelling dat u vreest te worden vermoord door twee totaal verschillende personen doet op ernstige wijze afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw verklaringen. Tijdens het gehoor voor de DVZ hebt u bovendien met geen woord gesproken over Sarabjit Singh Mann.

Voorts legde u eveneens tegenstrijdige verklaringen af over uw ouders. Voor de DVZ verklaarde u dat uw ouders nog in India waren en dat ze ook van plan zijn het land te verlaten. Uw vader zou uw reis naar België hebben geregeld (zie CGVS vragenlijst punt 3.5, zie verklaring DVS punt 32). Tijdens het gehoor voor het CGVS verklaarde u dan weer dat uw ouders begin december 2013 reeds werden vermoord; u zou hiertoe zelfs twee klachten hebben neergelegd bij de politie in India (zie gehoorverslag CGVS p. 3). U legde hier echter geen enkel bewijs van voor zoals een overlijdensakte of een FIR (First Information Report). Er kan dan ook geen enkel geloof worden gehecht aan uw verklaring dat uw ouders zouden zijn vermoord. Wanneer er tijdens het gehoor voor het CGVS gevraagd werd naar de reden waarom u tijdens het gehoor voor de DVZ verklaarde dat uw ouders nog leefden en van plan waren om India ook te verlaten stelde u louter dat het een kort interview was en dat u niet veel mocht zeggen. Dergelijke argumentatie is onafdoende om over dergelijk cruciaal element in uw asielrelaas verkeerde verklaringen af te leggen.

Wat betreft uw reisweg naar België dient te worden opgemerkt dat u hierover totaal onwetend bent. Zo weet u niet met welke luchtvaartmaatschappij u bent gevlogen en weet u niet met welke documenten u

bent gereisd. U reisde samen met een andere jongen en al uw documenten waren bij hem. Hij toonde de documenten bij controle. Nochtans zijn paspoortcontroles individueel en kan men steeds onderworpen worden aan enkele vragen met betrekking tot uw documenten en reisdoel. De vaststelling dat u geen enkel inhoudelijk gegeven van het paspoort kende en ook niet op de hoogte bent of er een visum in het paspoort zat doet op ernstige wijze afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw verklaringen.

Gelet op het geheel van bovenstaande vaststellingen, zijn er geen aanwijzingen dat u nood zou hebben aan de bescherming geboden door de Conventie van Genève, noch aan subsidiaire beschermingsstatus.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) oefent in onderhavig beroep inzake de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, een bevoegdheid uit van volheid van rechtsmacht, die inhoudt dat hij het geschil in zijn geheel uitsluitend op basis van het rechtsplegingdossier en toelaatbare nieuwe gegevens aan een nieuw onderzoek onderwerpt en als administratieve rechter in laatste aanleg uitspraak doet over de grond van het geschil (Wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer* 2005-2006, nr. 2479/001, 95). Aldus treedt de Raad niet louter op als annulatierechter. Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund (RvS 30 oktober 2008, nr. 187.504).

2.2. Verzoeker beroept zich in een eerste middel op de "Schending van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet; Schending van artikel 1 A van het Vluchtelingenverdrag van Genève; Schending van artikel 1 EVRM; Schending van artikel 3 EVRM; Schending van de materiële motiveringsplicht, minstens van de mogelijkheid tot toetsen van de materiële motivering; Schending van het zorgvuldigheidsbeginsel". Verzoeker beroept zich in een tweede middel op de "Schending van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet en de Richtlijn 2004/83/ EG van de Raad van 29 april 2004 inzake de minimumnormen voor de erkenning van onderdanen van derde landen en staatlozen als vluchtelingen of als persoon die anderszins internationale bescherming behoeft, en de inhoud van de verleende bescherming (subsidiaire bescherming); Schending van de materiële motiveringsplicht, minstens van de mogelijkheid tot toetsen van de materiële motivering. Artikel 49/3 Vreemdelingenwet bepaalt dat de asielinstanties zich vanaf 10 oktober 2006 automatisch een onderzoek naar bijkomende bescherming voeren."

2.3. Artikel 3 van het EVRM stemt inhoudelijk overeen met artikel 48/4, §2, b) van de Vreemdelingenwet. Aldus wordt getoetst of in hoofde van verzoeker een reëel risico op ernstige schade bestaande uit foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing voorhanden is (cf. HvJ 17 februari 2009, C-465/07, *Elgafaji*, <http://curia.europa.eu>). Bijgevolg moet de schending van artikel 3 van het EVRM, gelet op de aard van de bestreden beslissing, niet afzonderlijk worden beoordeeld.

2.4. Omtrent de aangevoerde schending van het zorgvuldigheidsbeginsel moet worden vastgesteld dat dit beginsel de commissaris-generaal oplegt zijn beslissingen zorgvuldig voor te bereiden en deze te steunen op een correcte feitenvinding (RvS 2 februari 2007, nr. 167.411; RvS 14 februari 2006, nr. 154.954). De commissaris-generaal heeft zich voor het nemen van de bestreden beslissing gesteund op alle gegevens van het administratieve dossier, op algemeen bekende gegevens over het voorgehouden land van herkomst van verzoeker en op alle dienstige stukken. Uit het administratieve dossier blijkt verder dat verzoeker werd gehoord en tijdens het interview de mogelijkheid kreeg zijn asielmotieven uiteen te zetten, zijn argumenten kracht bij te zetten, nieuwe en/of aanvullende stukken kon neerleggen en zich kon laten bijstaan door een advocaat of door een andere persoon van zijn keuze, dit alles in aanwezigheid van een tolk. Verzoeker kreeg bovendien de kans om in zijn vragenlijst ook nog zelf alle

belangrijke feiten en toelichtingen te geven. Dat de commissaris-generaal niet zorgvuldig is tewerk gegaan, kan derhalve niet worden weerhouden.

Nopens de status van vluchteling

2.5. Niettegenstaande het verhoor “*maar 1 uur en 10 minuten*” duurde, stelt de Raad vast dat verzoeker op alle essentiële punten van zijn voorgehouden asielfeiten werd ondervraagd en desgevallend geconfronteerd. Indien dit een eerder korte duur voor een interview betreft, dat zijn weerslag vindt in een ietwat korte, doch normale lengte van het gehoorverslag, dan maken de duur van een gehoor of het aantal pagina's van een gehoorverslag daarenboven geenszins een indicatie uit van de grondigheid en volledigheid van het gehoor. Evenmin kan er vastgesteld worden dat er hier een pauze in zat vevat. Uit het gehoorverslag blijkt verder dat verzoeker naar aanleiding van het verhoor de gelegenheid kreeg nog bijkomende opmerkingen te maken, doch geen verdere opmerkingen wenste te maken. Aan verzoeker werden zowel open als gesloten vragen gesteld inzake alle aspecten die verzoeker aanhaalde. Er kan slechts worden vastgesteld dat verzoeker tevens zeer onwetend was zodat de dossierbehandelaar evenmin kon verder doorvragen bij bepaalde antwoorden. Verzoeker werkt ten slotte ook in het verzoekschrift niet uit welke elementen nog essentieel waren en waarover geen vragen werden gesteld.

2.6. De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag berust in beginsel bij de asielzoeker zelf, die zoals iedere burger die om een erkenning vraagt, moet aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en dient de waarheid te vertellen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 205). Zijn verklaringen kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn. De afgelegde verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen dan ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen. De ongeloofwaardigheid van een asielrelaas kan niet alleen worden afgeleid uit tegenstrijdigheden, maar ook uit vage, incoherente en ongeloofwaardige verklaringen. Bovendien verplicht geen enkele bepaling of beginsel de met het onderzoek van de asielaanvraag belaste instanties om de vreemdeling bij te staan in zijn inspanningen om het statuut van vluchteling te bekomen en de lacunes in diens bewijsvoering zelf op te vullen (RvS 16 november 2006, nr. 164.792).

2.7. Vooreerst dient er op gewezen te worden dat verzoeker geen identiteitsdocumenten neerlegt terwijl hij ter terechtzitting stelt dat hij wel naar school is gegaan en zijn vader leraar was. Hij kan ter terechtzitting evenmin toelichten hoe hij wel als veiligheidsagent kan werken indien hij zich niet kan identificeren. Verzoeker wijzigd daarop ter terechtzitting zijn verklaringen en stelt dat hij een geboorteakte had maar stelt dat hij snel uit huis is moeten vertrekken wat geen verschoning is voor zijn gebrek aan identificatie. Zoals de bestreden beslissing terecht opmerkt kan verzoekers minderjarigheid in het licht van het grote leeftijdsverschil met het resultaat van het medisch onderzoek, geenszins overtuigen.

2.8. De commissaris-generaal beschikt in deze over een discretionaire bevoegdheid om te oordelen of verzoekers verklaringen voldoende zijn om zijn vervolging geloofwaardig en aannemelijk te maken. Hij houdt hierbij rekening met zowel de correcte, de foute, de vage als de ontwijkende antwoorden en houdt bij deze analyse rekening met het specifieke profiel van de asielzoeker. Verder benadrukt de Raad dat de bestreden beslissing moet worden gelezen als geheel en niet als van elkaar losstaande zinnen. Het gewicht dat bij de beoordeling van de asielaanvraag aan elk onderdeel, motief of tegenstrijdigheid wordt gehecht, kan verschillen maar het is het geheel van de in de bestreden beslissing opgesomde motieven dat de commissaris-generaal heeft doen besluiten tot de ongegrondheid van verzoekers asielaanvraag.

2.9. Verzoekers verklaringen zijn dermate tegenstrijdig dat geen enkel geloof aan zijn relaas kan worden gehecht. Verzoeker kan niet ernstig op het gehoor van 18 augustus 2014 stellen en in het verzoekschrift volhouden dat zijn ouders vermoord zijn “*in eerste week van december 2013, in een gevecht*” indien hij op 19 augustus 2014 op de DVZ verklaarde dat “*mijn vader heeft alles geregeld*” inzake de reis (verklaring 32) en zijn ouders “*ze zijn ook van plan India te verlaten*” (vragenlijst 3.5), noch is ernstig dat verzoeker twee totaal verschillende namen opgeeft voor de man die beweerdelijk hem en zijn familie zou belagen. Niettegenstaande verzoeker ter terechtzitting herhaalt dat hij zijn vader verloor toen hij nog op de basisschool zat en zijn studies niet kon verder zetten, stelt verzoeker later ter terechtzitting dat hij de

job van veiligheidsagent had kunnen verkrijgen door toedoen van zijn vader. Verzoekers verklaringen zijn ongerijmd en fundamenteel strijdig.

2.10. Verzoeker brengt thans geen argumenten, gegevens of tastbare stukken aan die een ander licht kunnen werpen op de asielmotieven en de beoordeling ervan door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. Verzoeker beperkt zich aldus tot het herhalen van het asielrelaas en het beklemtonen van de waarachtigheid ervan, het tegenspreken van de motieven en de conclusies van de bestreden beslissing, het geven van algemene en theoretische beschouwingen over de motiveringsplicht en de beginselen van het vluchtelingenrecht, het maken van verwijten naar het CGVS en het maken van persoonlijke vergoelijkungen en excuses (*"Verzoeker kan niet meer vertellen dan dat hij weet"*), maar laat na concrete en geobjectiveerde elementen aan te voeren die de conclusies in de bestreden beslissing kunnen weerleggen. Verzoeker weerlegt dan ook geenszins de besluiten van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, die steun vinden in het administratieve dossier en op omstandige wijze worden uitgewerkt in de bestreden beslissing. Derhalve blijven de motieven van de bestreden beslissing overeind.

2.11. In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van de verzoekende partij geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A(2) van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, in aanmerking worden genomen.

Nopens de subsidiaire bescherming

2.12. Verzoeker meent in aanmerking te komen voor het subsidiair beschermingsstatuut in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

2.13. De Raad stelt vast dat verzoekers bewering dat *"Tevens kan uit de bestreden beslissing worden afgeleid dat er GEEN onderzoek is gevoerd naar het feit of verzoeker al dan niet in aanmerking komt voor de subsidiaire beschermingsstatus, meer nog er wordt met geen enkel woord over gesproken"* berust op een onzorgvuldige lezing van de bestreden beslissing. Immers blijkt uit de eenvoudige lezing van de bestreden beslissing dat de weigering van de subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4, §2, a) en b) van de Vreemdelingenwet is ingegeven door de motieven die aan de conclusie voorafgaan, zodat het middel dienaangaande feitelijke grondslag mist. Bovendien wijst de Raad erop dat het feit dat deze motieven geheel of gedeeltelijk gelijklopend zijn met de motieven die de weigering van de vluchtelingenstatus ondersteunen, echter niet betekent dat de beslissing omtrent de subsidiaire beschermingsstatus niet afdoende gemotiveerd zou zijn. Verzoeker gaat er in deze dan ook aan voorbij dat voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus op basis van 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet net als bij de vluchtelingenstatus de bewijslast principieel op de vreemdeling rust. Aangezien verzoekers asielrelaas niet geloofwaardig is, kan hij zich niet steunen op de elementen die aan de basis van zijn relaas liggen om aannemelijk te maken dat hij in geval van terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico op ernstige schade zou lopen zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet. Noch uit verzoekers verklaringen noch uit de andere elementen van het dossier blijkt dat hij voldoet aan de criteria van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet. In zover verzoeker zich beroept op artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet, dient verzoeker elementen aan te voeren waaruit kan blijken dat er in zijn land sprake is van willekeurig geweld in volkenrechtelijke zin. Voor zover verzoeker zich beroept op de algehele situatie, werkt hij dit middel niet voldoende uit en toont hij niet aan dat de situatie waarnaar hij verwijst, zou kunnen vallen onder artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet (RvV 20 juni 2008, nr. 12.887). Verzoeker toont niet aan aanspraak te kunnen maken op de bepalingen van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

2.14. Verzoeker vroeg de bestreden beslissing *"te annuleren en terug te sturen naar het CGVS"*. De Raad stelt vast dat, gelet op wat voorafgaat, de commissaris-generaal terecht tot de ongegrondheid van de asielaanvraag heeft besloten. Verzoeker maakt geenszins aannemelijk dat verder onderzoek noodzakelijk zou zijn, temeer nu hij niet aantoont dat de gegrondheid van zijn asielmotieven onvoldoende werd onderzocht, en hij geenszins elementen aanvoert waaruit kan blijken dat verder onderzoek noodzakelijk is.

2.15. Verzoeker toont niet aan aanspraak te kunnen maken op de bepalingen van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

2.16. De aangehaalde middelen zijn ongegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op dertig september tweeduizend veertien door:

mevr. K. DECLERCK,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

K. DECLERCK